

har samme Løn baade ved Tiltrædelse og Fratrædelse. Det er saakaldte Avancementsstillinger; et saa dansk Ord som Oplykningsstillinger vilde det være en saa udmærket Kommission umuligt at anvende. Foruden Grundløn og Alderstillæg er der 3 Tillæg. Det første kaldes Stedstillæg. Dette gives efter omtrent lignende Regler, som nu gælder for visse Etater, saaledes at der er et Stedstillæg paa 270 Kr. om Aaret for Tjenestemænd boende i Storkøbenhavn, det vil sige København, Frederiksberg og Gentofte, 210 Kr. for Tjenestemænd boende i Købstæder med over 15 000 Indvaanere og endelig 150 Kr. for dem, der bor i Byer med købstadmæssig Bebyggelse med fra 2 000—15 000 Indbyggere, dog saaledes, at dette Forhold kan forrykkes, hvis Huslejen skifter, hvorved Tjenestemænd i sidste Klasse kan komme op i 2den Klasse. Dette Stedstillæg skal udbetales fjerdingaarsvis, den 1. Oktober, den 1. Januar, 1. April og 1. Juli. Det gives kun med Halvdelen til Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, og det foreskrives, at der i Samlingen 1921—22 skal fremsættes Forslag til Lov om Revision af disse Bestemmelser.

Det næste Tillæg er et Dyrtidstillæg. For Halvaaret Oktober 1919—Marts 1920 skal dette Dyrtidstillæg udbetales med 540 Kr. for gifte og 360 Kr. for ugifte, dog med den Begrænsning, at det ikke maa overstige 30 pCt. af Lønnen for gifte og 20 pCt. af Lønnen for ugifte. Fremtidig sættes Dyrtidstillæget efter Beregninger, der foretages paa Grundlag af Oplysninger, der indhentes fra Storkøbenhavn, fra alle Købstæderne og fra 100 Landkommuner angaaende Prisen paa Befolkningens Næringsmidler, Brændsel, Belysning, Klæder og Husleje. Disse Oplysninger indhentes fjerdingaarsvis og for Huslejens Vedkommende helaarsvis. Statistisk Departement udregner saa paa Grundlag heraf en Gennemsnitspris og opstiller et Familierøgnskab af samme Art som det Normalrøgnskab, Departementet har lagt til Grund for sine Beregninger under Krigen — nemlig et Røgnskab paa 2 000 Kr.s Indtægt for en Familie af Arbejderstanden bestaaende af 5 Personer. Paa Grundlag af dette — jeg kan ikke gaa udførligt i Enkeltheder, og det synes maaske ogsaa mere indviklet, idet jeg siger det, end det i Virkeligheden er — skal Statistisk Departement foretage en Beregning, som tilendebringes senest den 20. Februar og den 20. August, af, hvorvidt Dyrtidstillæget skal enten forhøjes eller formindskes efter følgende Regel: for hver

3 pCt., hvormed Summen af disse Udgifter paa Familierøgnskabet stiger over eller falder under den af Departementet for Januar 1919 beregnede tilsvarende Udgift, forhøjes eller nedsættes Dyrtidstillæget med 54 Kr. aarlig for gifte og med 36 Kr. aarlig for ugifte, dog saaledes, at det ikke kan stige højere end til 702 Kr. for gifte og 468 Kr. for ugifte. Ogsaa Pensionister og honorarlønnede faar dette Dyrtidstillæg. Det bestemmes i Lighed med, hvad Dyrtidslovgivningen har indeholdt, at hvor samlevende Ægtefæller begge er Tjenestemænd, faar hver kun Halvdelen af det største Tillæg, en af dem kan opnaa. Men til Foretagelse af de øvrige Beregninger nedsættes et Nævn bestaaende af 6 Personer, hvoraf Kongen udnævner Formanden og Næstformanden, hvert af Rigsdagens Ting 2 Medlemmer og Finansministeren 2. Det var altsaa det andet Tillæg.

Det tredje Tillæg kaldes med et uforstaaeligt og hæsligt Navn Konjunkturtillæg, og jeg vil have noget vanskeligt ved at udtrykke, hvad Navnet betyder, men det maa nærmest forstaaes saaledes, at det er et Tillæg, der fremtræder i Forhold til den almindelige Levevis, den almindelige Velstand, Livsvilkaarene i det hele taget i Samfundet i Øjeblikket. Det er ikke væsensforskelligt fra Dyrtidstillæget, men det tildeles paa en anden Maade. Det hedder altsaa Konjunkturtillæg; og dette hænger sammen med den Lyst, denne Kommission har til ikke at benytte det danske Sprog, men at benytte fremmede Tungemaal. Næsten alle Tjenestemænd har efterhaanden faaet Fremmedord til Betegnelse af deres Stilling. Jeg kan f. Eks. nævne, at ved de almindelige Skoler har man ikke Forstander eller Bestyrer og Overlærer og Lærer, nej, man har Rektorer, Lektorer og Adjunker, det andet maaske for Rimets Skyld, og i Ministerierne har man Generaldirektør, Departementschef, Kontorchef, Sekretær, Kontorassistent og Kontorist. Kun Fuldmægtige hedder mærkeligt nok Fuldmægtige og ikke Chefsassistenter. Det undrer mig, og det er mig ganske ubegribeligt, at Budene ikke skal hedde Ambassadører i det mindste, thi det forekommer udemokratisk, naar nogen bærer et Navn, som svarer til det Arbejde, Stillingen medfører. Men, som sagt, her i Rasks og Grundtvigs Fædreland har denne Kommission ikke noget Øjeblik tænkt paa at indføre danske Benævnelser paa danske Tjenestemænd. — Jeg vender tilbage til Konjunkturtillæget, som er af den Art, at